

Mormodes cartonii Hook.

Naam

De naam Mormodes komt uit het Grieks en duidt een angstwekkend voorwerp aan. Dit naar aanleiding van de vorm van de bloemen. Ze hebben dan ook uitzonderlijke bloemen.

Hooker heeft hem cartonii genoemd naar een zekere meneer Carton, die in die tijd (1845) tuinder van de Graaf van Northumberland was.

Het geslacht Mormodes omvat circa 20 soorten. Volgens Hawkes verdient dit geslacht herziening vanwege de grote variabiliteit binnen de soorten.

Verspreidingsgebied

Mormodes-soorten komen voor van Mexico tot Brazilië en waarschijnlijk ook nog wel in Peru. Ze groeien daar in tropisch-warme streken met een vrij uitgesproken droge periode.

Ze leven op enkele uitzonderingen na epifitisch op dode of afstervende bomen. Het is een vrij kort levende plant. In de natuur sterft hij na 6-8 jaar af. Misschien komt dat wel, omdat dan alle voedsel uit het dode hout verdwenen is en de plant geen levenskans meer heeft. *Mormodes cartonii* komt vooral voor in Columbia en Venezuela. Hij is verwant aan de soorten *M. ignea* Lindl. et Paxt en *M. buccinator* Lindl. Onze soort werd in 1842 ontdekt door Purdie op de Sierra Nevada in Noord-Columbia.

foto: Chr. Branger

Beschrijving

De pseudobulben zijn cilindrisch van vorm en 12-18 cm groot. De bladeren zijn 30-38 cm en sterk generfd.

De bloemstengel staat rechtop en is over het algemeen korter dan de bladeren. Er kunnen twee tot veel dicht op elkaar staande bloemen zijn. De bloemstengel ontspringt in de geledingen van de schijnknol. Er kunnen wel 3 bloemtakken per bulb ontstaan. De bloemen zijn geurig, hebben felle kleuren en worden ongeveer 4 cm groot. Ze zijn geel -okergeel vaak met soms strepen en bruine of rode vlekjes en stipjes. Sepalen, petalen en lip zijn van dezelfde kleuren grootte. De lip is lintvormig, met een smal onderste deel; de randen zijn naar achteren omgeslagen en hoekig aan de top.

De bloemen verwelken niet zo snel als die van *Catasetums*, omdat de pollinien niet zo vlug wegspringen.

Cultuur

M. cartonii is een plant voor de warme tot gematigd-warme kas.

Hij kan vrij licht gekweekt worden en een nachttemperatuur van 16-18 °C is heel geschikt. In de groeiperiode kunnen ze nogal wat vocht verdragen.

We geven dan tweemaal per week water, wel voorzichtig, want bij water in het hart van de groeiende uitloper treedt vaak rotting op.

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden

In de groeitijd eenmaal per veertien dagen mesten, doet de plant erg goed. Aan te bevelen is om eenmaal in de 6 weken een bloeistimulerende mest te geven (b.v. 10-30-20 of een andere bloombooster).

Let op de slakken, want die kunnen in heel korte tijd een bloemtak afvreten.

De planten hebben een rustperiode nodig na de volgroeïing van de bulbe en dan kunt u de bloemstengels verwachten.

Mormodes gedijt het best in stenen potten in een mengsel van varenwortel, veenmos en geknipt beukeblad. Verder verdient het aanbeveling wat bark toe te voegen, omdat de planten gewend zijn op dood hout te groeien.

Verpotten doen we om de twee jaar na de bloei of als de nieuwe uitloper verschijnt.

Het is wenselijk wat meer bulben bij elkaar te laten, zodat de nieuwe uitloper zich beter kan ontwikkelen.

tekening: J. Lodewijk

oktober1979